

UNU ESEMPLARU

Acăstă făiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondință săi, săi prin postă trămitendă și prețul.

50 DE BANI

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 leă n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DE PEȘI TELEGRAFICE

Serviciul reacționar al GHIMPELUI

Versailles, 24 Maiu. — In Adunătură, Thiers, printr-un discurs lăbărată prin care își combate politica, dice că elu n'a fost și nu e republicană de cătă pe timpul cătă va fi președinte, eru în casă contrariu pote să puie și elu umărul la rădicarea tronului pe care să se așeze Orlaniști. Ministrul de interne Cazemir Peřiorulă îndrugă totu în sensul lui Papa-Thiers.

Versailles, 24 Maiu năptea. — Avându în vedere cuvintele lui Papa-Thiers și dispozițiunile săle personale, considerându tertipurile jucate de densus și pregătirile făcute în favoarea Orleaniștilor, prin numirea de prefect și comandanță din acăstă gașca, deputatul Ernoul propune uă moțiune prin care se exprime ne-ncredere 'n Papa-Thiers și 'n guvernul său. In urma priimirei acestui fleacă, se anunță Adunături demisinea 'ntregului guvern. Mac-Mahon, căruia cardinalul Dupanloup i pusese ola de 3 dile, a venită călare pe trestie la Versailles. Fiind alesu președinte alu porocliei Republice — Republică cu Mac-Mahon!!! — a declarat că elu priimesce d'uă cam dată acăstă batjocoră ce i-se face, cu condiție ca să rădă mai la urmă, adică mai bine.

Changarnier, îmbătându-se de bucurie, a 'ncepută să 'njure de mumă prin Cameră, dicându — ca unu șreacare ipochimenă din Senatul din Bucuresci — că elu este acumă stăpânul peste Franță.

Paris, 25 Maiu. Mac-Mahon, inspirat de exemplul vornicului din România, a adresat și elu unu manifest către prefecti, prin care parafrasă circulara po-menitului vornicu, dicându că fostul guvernă numai de rele s'a ținut, eru de ieră, de căndu a venită densus la putere, fericirea își tîrasce pôlele pe tôte ulițele. — Bazaine, audindu de aceste transformări, a chiamațu bărbierul sălă friseze și croitorul sălă facă unu rîndu de haine de gală, căci — egindu din închisore — are să asiste și elu la banchetul ce ofiterii din Paris voru oferi lui Mac-Mahon, prin contribuționi impuse-voluntare, ca și la Bucuresci.

Ducele de Broglie, la banchetul datu în onorea lui de principale Mortemart, a jucău Chindia pe vine cu maregalul Dampierre.

Paris, 26 Maiu. — Adunătura, ne mai putându lucra din cauza necompletării produse prin retragerea Republiканilor, se asicură că va fi dissolvată. Pentru noile alegeri se voru comisiona din România 30 de bande de bătașii esperimentați.

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci, 16 Cheftiori. 1873.

Că expoziția de la Viena s'a 'nchisă pentru uă lună — pénă se va sfârși procesul ce a uă intentat Chinesi, fiindu că plolia ce a cădutu în ea le-a sticatu tôte obiectele —

acăsta se scie de toți. Că madam cholera a îndragită capitală nemțescă, asemenea cu-nosce fie-cine. Ceea ce însă nu scie nimănă e că Vodă de la noi totu nu și-a părăsit gîndulă d'a pleca la expoziție, chiaru d'aru fi să n'abă ce vedé de cătă spărturile prin care curge plolia, pe morți de cholera și pînătenit lui Andrassy.

Acăstă tare stăruință ne miră și ne ciudesc.

A vedé spărturile unui edificiu nu e laceru rară, și mai cu séma la noi, unde — slavă Domnului! — avem destule și anca pré multe. A vedé pe cei morți de cholera ierăști nu merită ostenela unei asemenea călătorii, căci, mulțumită celui de susu, mai cholera ca guvernul de adă, ba, ba, ba; eru cătă despre morți ce elu trămite pe lumea de veci nu ne putem plânge, căci și mai alaltaieră catortosi pe unul din mahalaua Broșteni. Rămănu de văduță și de admiratul pintenii lui Andrassy. Ei, aci 'i aci! Vedî asta e uă adâncă cestiune diplomatică, pe care chir Costea-Furulă o studieză mereu de căndu se totu ocupă cu iubitele joncțiunii ale harabaleloru de feru.

Pintenii lui Andrassy jocă astă-dă unu rolu forte mare în politica continentală; zornăitul loru e primitu ca unu felu de termometru, după care se pote judeca scăderile său suirile la bursă, căderea său instalarea cutării ministeru, etc. D'aceea și d. Costea-Fur, aprețindu importanță postului de aghentu la Viena, a ținutu sălă ocupe cu ori-ce prețu.

Acăstă călătorie déră are scopuri mari, mari de totu, și din ele numai căte-va ne vomu încerca să înregistramu d'uă-camdata.

1. Fiindu că va veni la Viena tzarul, împreună cu 'mpératul providință, apoi ipochimenul nostru ține multu să afle de la amendori cum guvernă denuști fără să se facă atâta larmă. Totu cu acea că-

lătorie își va procura și ukazul în contra presei, precum și regulamentul pentru colonisarea țărilor dunărene.

2. Pentru că, pre cătă se miróse, o să fie negreșită unu tambălu óre-care între Muscali și Turci, apoi trebuie să se găsească cine-va care să fie cauza pricinii, prin urmare ipochimenul nostru va fi gata spre slujbă ca să 'mplinăscă porunca.

3. Uă dată harababura făcută, apoi în învălmășelă multe se potu întembla. E destulă ca unu vîntu furiosu să ne arunce 'n țără căte-va miș de leșinături germane, eru în schimbă să ni se dea independență cu acelă famosu regatul de care se vorbia la 1869, spre a trece la nemurire neamul de némulă pricopsiților noștri din regim.

Acestea suntu planurile, măturele și profundele planuri ce clocesc marele capă alu vornicului, alu logofetului dreptății, alu diplomaților noștri renumiți, ba pénă și bălangătorea tivgă a lui Sîrmă.

D'uă cam dată enșe, și pénă să plece cu pașaportul în regulă, se ocupă cu organizarea unor noui chefuri impuse voluntarū, pentru triumfului lui fon Bismark la Paris și pentru dispariționea moralității, dreptății și legalității din țără, înăltate la ceruri cum s'a înăltat Christosu acumă 1873 de anu în capă!

DURAREA POPORULUI

Elementu trecutu prin flacări,
Prin căldură frâmentatū,
Topită prin puterea aspră
A foculu văpăiatu,
Clopotul ne reprezintă
Pe sărmulanul de poporū,
Pururea suspensu în aeru
Si pururea răbdătoru.

Pén' acumă legea naturei
Era să aibă vigore,

Forța d'a alunga somnul,
Uă voce resunătore,
Mai cu séma cându durerea
Venea de a'lú descepta,
Ca lumea să se tredeșcă
Și să scie ce lucra.

Astați énsé — de și dânsul
De mișeî e spinduratū;
De și banditul Don Carlos
Cu uă sluga din palatū
Ilă sugrumă cu turbare
Și de gâtă l'a'u înaintită —
Clopotul nu mai resună,
Căci vocea i-a'u năbușită.

In zadară se dă alarmă,
In zadară durerea 'i cresce,
Căci nu 'i nimemă să 'lă audă,
Pentru că nu mai vorbesce.
Vocea sea, uă dinióră
Falnică și vibratōre,
Ađi e surdă, răgușită
Ca uă lebabă ce móre.

Nu mai sună, nu! Poporul,
Amețită prin biruri grele,
Prin bătăi sdrobită cu totul
Si 'nățată de ghiare rele,
Elă preferă amuțirea
Să ună văcătă de 'ngropare,
Ruina său disperarea,
Nóptea cea îngrozitoare.

Incercătălă cátă vă place :
Nu'i aramă lămurita,
Acioia strecurata
Si prin flacăre topită;
Ađi e lută cu aliage
De metale degradate,
Mestecată cu sgară négră,
Ale sbirilor păcate.

Nu mai tipă adă poporul,
Clopotul nu mai mugescă,
Precum sclavul nu mai plângă
Cându durerea 'lă împietresce.
Ilă lăsați dér' ca să pără
Intr'a timpului placere,
Căci nică mama nu dă tăta
Cându copilul său nu 'i cere.

Nu cum-va cându tări place
Ca să fie schingiuță
Voiți voi să 'i schimbați sora
Ce și pare fericita?
Incetați dér' d'a mai bate
Suferințele ce crescă :
Pedepsa ce adă îndura
E turmentă dumneideiescă.

Dér' nu credeți că în fine
Astă voce adă tacuta
Nu va 'ncepe să răcenescă
Cu putere necredută :
Atunci, atunci va fi ora
De supremă desceptare,
Adă énsé lăsați bandiții
Să 'lă tie 'n spinduratōre.

ORIGINA BÂTEI

Mulți se voru intreba, vădendu acestu titlu, care este origina bâtei, ce în cursu de mai mulți anișori a jucată la noi în tără ună mare rolă, mai cu séma pe spinările alegetorilor!

Cându ne propuserăm să vă vorbimă de

origina bâtei, nu ne-amă gândită cătușă de puină a face descrierea efectelor săle, pe care le simțimă cu toții, nici a'i face apoloia; căci am ești din strimitul nostru cercu în care ne constringe principiele noastre guvernamentale și dinastice.

Căci a face apoloia bâtei, este a ne impune uă lucrare de care ne simțimă incapabili, mai cu séma în față confrăților noștri de la *Pressa*, *Patria*, *Diua*, *Poporul* și *Aurora*, singurele ce posedă acăstă artă de înaltă diplomație, și tocmai adă, cându bâta e la ordina dilei pentru croiela a nouă membri comunali, ce voru si scoși din borcanul cucernicului Tache, dimpreună cu blagoslovenia sa.

Noi voimă numă să arătamă de unde se trage origina bâtei, de unde este inventată și ală cui simbolă de credință politică și sociale respresintă în societatea bâtașilor!

Suntem sicuri că nu vă trece prin minte acăstă origină a glorișei probedințe bătale?! Si cându v'amă spune că e *tocmai tăra cea mai morală*, pe care a lăsat-o probedința pentru a da exemplu tărilor nemorale, unde până adă nu se cunoscă ce e minciuna, perfidie și mai alesu hoția, să vedemă ce o să dicteți?

Germania, marea Germanie, morala Germanie, este isvorul și origina bâtei! Introdusă și la noi abia de ieri alaltaeră, a 'ncepută să lase urme nesterse de minunile ei bine facetore.

Cine nu crede, să și ia puțină ostenelă și să mărgă pe strada Stirbei, casa Crețulescu, și va vedea d'asupra porții animată emblema Germaniei, care este în moduluri următori :

Ună vultură mică stă în pântecile unui vultură mai mare, cu corona pe d'asupra; acești vulturi sunt sprijiniți de două voi-nici bărboși și despoieți care respresintă morală. Elă stați redemați pe căte uă colosală bâta în cătu te ia grăza uitându-te la ei, cum stați gata a o aplică pe capul celor ce nu voiesc să asculte poruncile regimului.

Vedeți déră și judecați, că acela ce este născută din bâta nu putea trăi fără bâta: bâta este simbolul credinței celor fără credință.

Traiescă déră bâta care a fermecat cu efectele săle pe cei bătuți de ea! Bâta i-a dormită, totu bâta urmăză să-i descepte.

Acum, după ce vă spuserăm origina bâtei, cugetați asupra efectelor ei până nu vă veți usca și voi ca ea, iubiți cititori.

ALEGERI SÉU FLEACU!

Alalta-ieri și ieri s'a plămidită
Alegeri comunale :

Si resultatul e că s'a băută
Cinci sute de ocale.

Chipiliu, Popa și Purcică
Cu Pitpalacu celu vestită
Aă făcută trăbă cum se cuvine
Precum li s'a poruncită.

Cătu despre aleșii, grija nu fie :

Lețu a esită frumosă
Tocmai din fundul ăurii, cu fală,
Tătoșii cum e, și chiposă.

Primarul va fi totu burtă-mare
De prin Brăila fugăru,
Disu Brăiloiu, bacăea căduță,
Grețosu și bună iuschiuzară.

D'acumă în colo să n'aveți grija :

Va fi totulă găitanu.

La fie-care ni se va bate

Dulcea tobă la maidanu!

DOUĂ GAZETE TABLIȚATE

Unulă din diarele politice din București se intitulă *Diua*, déră apare numă Martia, Joia și Dumineca.

Veră cine a trecută prin scolă scie că se calcă două feluri de dile : una fizică, de 24 ore, numită geografică, alta conventională de 12 ore, numită politică. Prima fiind imutabilă după legile naturale, și secunda schimbătoare după convențiunile omenești, se admite de sine că prin cuvântul să nu se poate înțelege de cătu spațiul de timp ce curge de la ună răsărită la altulă, adică 24 ore.

Aceste 24 ore scimă că coprind și intunerici și lumină, și că oră ce oră ară mai trece peste ele întră în uă altă di.

Déca sciință ne înveță aceste reguli naturale și ne-schimbătoare, intrebănumă pe redactorii noulu diară polițienesc, care apare numă Martia, Joia și Dumineca, de ce se intitulă *Diua*, cându elu vede răsăritul une oră cu 12, alte oră cu 24 ore mai tardiu, peste cele 24 ore, și cându totu-d'u-data străbate ună spațiu de timp multă în intunerici de cătu în lumină?

Se nu fimă ore în dreptă de a lua acestu faptă și ca uă mesură despre lumina de care este luminat și pe care o propagă acestu organu de publicitate?

ANUNCIU

D. Theodor Bauer, unulă diu redactorii diarul *Patria*, celu care a luată în timpă de vre-o două ani căte două napoleoni diurnă pe di, ca membru intră comisiune *financiară*, numită de D. Arapila Golescu ca să descurce finanțele și se-lu ajute în celebrele săle *situatiuni*; celu care făcea studii financiare prin tōte diarele polițienesci în contra guvernului de la 1867-1868, obosită de atâtea lucrări importante și slabită la sănătate, s'ar fi decisă să suprime pentru mai multă lună scoterea diarului și să esă la aeru curată, în *Donjonul* de la Văcărești.

Diarul *Dreptul* insă, care vede lucrurile totu în strimbă, atribue acăstă retragere a D-lui Bauer în viață liniștită unor cause cu totul contrari. Elă pretinde că curtea de Casătiune ară fi respins recursul pré *onorabilului diaristă* și ară fi confirmată sentința Curtei apelative, prin care numitul este condamnat la cătu-va lună de închisore, pentru *istoria causei de pricină a bisactelii cu argintării* a D-lui Vasile Vlădoianu.

Nof dămă, cu tōte acestea, cea mai deplină desmintire unor asemanea asertioni malitiose, și nu ne îndoimă că toți confrății D-lui Bauer, de la *Pressa*, *Trompetă*, *Diua*, *Journal de Bucharest* și *Poporul* ne voru veni în ajutoru ca să confirme desmintirile noastre.

D'ja se afirmă că d. Nasarabescu ară fi și convocat într'ună meetingă pe prostituantele săle actionare, spre a avisa la măsurile ce trebuieesc luate în acăstă importantă afacere.

CARTE NEPECETLUITA

Domnilor gazetari de la GHIMPELE

Luat-amă condeiulă, eă, ună vechiă pitără, Să v'arătu printre'nsul că n'aveți habară De boierii tării, că vă pricepeți Numați lor ponose să le totu scoteți. Cum vădă, totă lumea vreți s'o faceți zapătă! Dér'... nu săde bine, nu'i ună frumosă faptă. Bre, megalò pragma. N'ă mai audită! Asia cabazlikuri n'amă mai pomenită! Să trecută cu gluma : e caraghioslikă Si așă puté dice curată ceapkinlikă. Dreptă aceea déră multă n'o să vorbimă Că n'amă gândulă tatii să ne drăgostimă. Vă 'nciștămă numă c'amă otărătă noi Să vă 'nvățămă mintă, să vă dămă prin foă, Déca nu vreți singuri să vă chibzuili! Cum se jocă calulă de cei Boieri.

Insă mai nainte așă doră să sciu In Ghimpele vostru ce logofetă scriu? Căci amă vădută numă acumă s'alte dăți Pe care eă unulă nu le sciu prin cărtă, Ba potă dice âncă nici prin călindări, Atâtă suntă de schiopă, măsu gazetari;

De pildă 'nainte Ghedem séu Tot-clă
S'acum mai de unădă unu Cocriș ! Ce felu ?
Creștin să fiți ore, ori ăți fi păgâni,
C'asemenea nume nu suntă la Români.
Ori-cumă aru și înșă, musiu gazetari,
Suntești dăi de posnă, vel-bașă-ianiciari,
Că ómeni de tihnă n'ăti fi : ba, ba, ba !
Nu rîdești, nu rîdești, căci este asia.

Acum viu la fondos, la scoposul meu,
Si cu vorbă blândă, cinstiți vă 'ntrebă eū :
Séde ore bine, este cu dichisii

Jocu ca să ve batești de unu Catarghis,
De unu vornicu mare, get-beget boieru ?
Séu, cum iu dicu astădă, capu de ministeru ?
Pricepești, credi bine, că voi să vorbesc
De coconul Lascără, pe care l'u slăvesc
Si'i portu totă einstea ciobagii lui,
Căci coconul Lascără, mě rogă, să vă spui
E cunoscăt bine chiar și printre erai,
Si i' téra grecescă iu facu și ală.

A fost caimacamul d'acum săpte ani,
Si e vătafă mare peste gugumanii.

Apoi unu omu ast-felu, unu aşa boieru
Cum vreti să nu fie capu de ministeru ?
De ce nu vă place, de ce l'u necinstiți ?

Ce vă făcutu omul de l'u totu porecliti
Si i' scotești ponose pe fie-ce di ?
Credeti că cu astea l'au catortosi

Ca să iști lase slujba ? Punetă poftă, n'cuiu.
Asta nu se pote, verde eū v' spui !

Ei ! coconul Lascără nu i' asia ! S'apoï,
Vrēndu s'o lase dênsul, nu ilu lăsămă noi.
Vomu merge cu toții, l'omu procalipsi

Să nu facă-aiasta, măcaru ori-ce-aru fi,
C'apoï e peire și amară de noi :
Se afundă téra în grele nevoi !

Si ca să se scape, musiu gazetari,
De vorbele nôstre atâtă de amară
Ii dămu slobozire ca prin cremenală

Să vă dea cu toții uă dată de malu !

Dreptă aceea d'eră, cându vreti să glumiști,
Cu coconul Lascără se inglindisisti,

Purtăti-vă bine și vorbită frumosu,
Căci elu are minte și capu sănătosu.

Une-oră, ce i' dreptul, se cam necăsesce
Si din gură numai vă cam răfuiesce,

V'arătă aievea regularisirea,
Déră... asia i' boerul, asia i' este firea.

Nu i' e mintea totă, și ceva i' lipsesci,
Déră nu e nimica, tréba și isprăvesc
S'adesea nu dörme : e unu giuvaeru

Ce merită capul astu ministeru.

Acum viu la alta cu multu mai băltată :
E vorba d'o vită mai bine 'ngrăsiată,
De fruntea, kaimakul, aleșa smântână,
De capul ortalei, aleșu peste stină.

Cându vorbită de Vodă, curată să vă spui,
Se trece de glumă în ochi oră-cu,

Căci, dreptă bună-diu, tam-ne-sam i-ătă spusă
Multe vorbe aspre ce pe nasu i-ătă pusă.

Ponosele tôte, nimicu n'ătă lăsată :
Déră nu i-ătă disu că e... De ! mai scii păcată !
Vetă face-o și asta, căci nu pré aveți

Nici pré mari căstiguri, nici ce să perdeți.

Ca să stergetă d'eră oră-care greselă
Pusă cu sciință séu cu socotelă,

Grăbiști, și i'nt'ru numără ca celu viitoru
Faceti i' plocone cu grabă și zoră,

Cântățilu ca Pressa în strune, 'n organe,
De vreti ca și vouă să vă dea plocone ;

Cântățilu cu dibla, numițilu frumosu,
De vreti ca și vouă să vă dea vr'unu osu.

Eră de i' face astu-felu, pré bine va fi,
Căci n'ătă avé mâne de ce vă căi,
De nu, răfuiela ce vi s'a promisi.

Să scii că vă vine de la elu ! Amu disu.

Plecătă pitără
Alecache Surghiunitul

TALMEŞ-BALMEŞ

«Cea d'ăntăi lege morală, care se pune în ochiul studentului **némătu**, este acesta : Cine minte înșelă, cine înșelă fură, cine fură merge la stréngu.

«După acesta lege oră-ce **némătu**, fie și **Printu**, care minte, și prim minciună înșelă, și prim înșelă-lăciune fură, merită stréngu; cându asemenea lege aru esista în Romania, căte capete n'ar merge la stréngu fie măcaru și **némătu** ?»

«Déră la noi, poporul constituiționalu, nu esistă asemenea lege, și de aceea unu din **străin** ne înșelă, și ne fură, mințindu-ne **fatișiu**. (Aurora Craiovei)

De câtă-va timpă se vede imprimată prin mai multe diare unu anunciu, subserisă Chiriacu P. Chirovici, și în care spune cu mare ifosu *Românilor* ce aru voi să visitez espoziționea Vienei, să se adreseze domniei séle pentru locuințe și altele, spre a nu căde pe mâna Némăilor ca să i' jefuiescă !

D. Chiriak P. Chirovici, de cându locuiesce în Viena, între Nemți, ne spune că Nemți suntă jefuitori, și prin urmare nu se putea stabili de câtă între jefuitori, făcându pe virtuosul de cându cu jefuiéla ce făcu în București prin falimentul de cătă dete, tulindu-o ca unu onestă și virtuosu instrâinătate, asicurându pe burta verde din București că nu voru fi jefuiți după modelul Némăilor, ci după modul său propriu perfectionat între Nemți.

D. Chiriacu P. Chirovici făcea multu mai bine deca aru fi chemată la sine pe toți aceia ce suntă de trampa sa, pentru că, slava Domnului, avem destul care ne specula, cu morala și patriotismul, injurându pe cei slabii de angeri, ca să i' incèle a doua di ei mai rău de câtă cei d'ăntăi.

Atunci amu mulțumi și noi D-lui Chirovici, éră pénă atunci ne facem datoria d'a povătui pe Români să se ferescă de asemenea curse perfide și nerușinate.

*

Ne permitem să facem uă umilită întrebare diarelor Pressa și Diua, născută séu zămisilită năoptea :

La ce sumă se urca dările fiscale și comunale la 1868 ? Cate împrumuturi a făcută guvernul și comuna din acelă timp și cu cîte parale se cumpează ocaua de jimblă ? La ce sumă se urca dările fiscale și comunale adă ? Ce împrumuturi a contractat guvernul de adă și comuna, și cu câtă se cumpără ocaua de jimblă adă ? Ce lucrări au făcută cei d'ăntăi, și ce lucrări au săvărsită cei din urmă ?

Aceste întrebări le facem numai și numai spre a liniști pe adoratori guvernului, cari nu volesc să ne crădă, cându le spunem că, ca sub guvernul actualu, n'a fostu și nu va fi nicău-data atată onestitate, economie și eftinătate, în câtă chiar popa Tache se miră de atată abondință ne mai pomenită !

*

Rugămu pe D-na M. pentru respectul cei purtău, ca să bine-voiescă și grăbi achitarea sumei de 36 lei noi, să nu caute a profita de uă mică erore de administrație, și să nu ne facă a perde ilusiunile cu desăvărsirea despre moralitatea sociale, căci, în casu contrariu, ne vomu vedea nevoiți a'i publica numele pénă cându ne va proba plata ce pretinde că a dată.

REVISTA DIARELOR

Făcând și noi uă revistă a diarelor nôstre, credem a face unu micu serviciu publicului fără mișlocă ce să nu se aboneze la mai multe diare ce sbârnie în tără, de și nu tôte pentru folosul tărăi, puindu-și punga mai presus de tără.

Revista nôstră jurnalistică o vomu face precum se va vedé mai la vale, reproducându numai ce ne convine și ce aprobăm după cele alte diare, tôte guvernamentele ca și noi. Lucrul e forte naturalu ca să fie cineva adă gazetări guvernamentalu, căci altu-felu măncăni trântelă gratisu în casa ta, numai și numai că nu esti dinasticu, ca și i' timpul luă Gesler, care, déca aru trăi, aru fi pote gelosu de progresul dinastiei și dinastilor noștri apelpisită.

Așa déra și prin urmare, iubiți cititori și iubite cititores, gătiți-vă ochelarii pe nasu și citiți și voi din preună cu noi următoarele linii după Pressa, de la 5 Maiu 1873, pe care le aprobăm din tôte băierile inimii nôstre :

«Domnul Cuza a fost ânteiul Domn al epocii regenerării României; el a făcut primul pasu pentru acesta regenerare; și națiunea, ca și istoria, ținu compt de serviciile ce a adusu patriei séle.

«Reposatul Domn a făcut unirea tărilor surorii; a secularizat monastirile grecescă; a dotat tără cu tôte codicile de legi; a decretat legea rurală, și a emancipat pe sătenii. Domnitorul Cuza a contribuit, în fine, să facă a se realisa ideea, ce posedă împreună cu toți Români, de a fonda o dinastie prin unu Principe străin.

«Acestea suntă fapte și acte positive ce facă a nu se uită, și a se onora memoria unu omu !

«Noi posteritatea, noi cei cari continuăm și completem lucrarea de regenerare a României, avem de de detoriu sacră a da omagiul și a respecta pe aceia ce a' bine meritat de la patria lor !

«Eternă déra și gloriósă fie memoria reposatului fost Domn al României Alesandru Ión Cuza !....»

Nimicu mai demnu pentru un diară imparțiale, ca Pressa !... .

D. B. Boerescu, proprietarul și directorele diarulu Pressa, e ministru, adă ca și sub reposatul Cuza, și cu tôte astea corpulu ilustrulu reposat, după Pressa, nu i se permite facere de pogribanii prin tără după cum ne

ascură Observatorul. De ce? Pentru că suntă miniștri totu acei ce l'au returnat pe Cuza.

Eca și alta după Posta Română :

«Si totuști ! Décă aruncăm uă privire repede asupra situației ce există astădă după uă perioadă de 7 ani, «trebuie să întorcem cu durere ochi de la spectacol ce «n' se prisintă. In afară, prestigiul nostru căduță și «pătatul prin procedurile nôstre antumană, creditul nostru amărat, increderea desfințată; în intru, finanțele «ruinate printre politica gresită de căi ferate; datoria «nôstră publică crescută la uă înălțime imensă; puterea «contribuabilă a națiunei împovărată și sleită; starea «economică deplorabilă; populina scădend în modu «înspăimântător; justitia plină deabusuri și de partiții; «nire; administrație defectuoasă, instrucțiunea populară neprospărându de cătă forte puțină; stima pentru «drepturile și libertatea altuia dispărută; partidele întrău luptă crâncenă și în certă infocată — într'adever «uă imagină de disoluție.»

Așa este că e frumosu de totu?

Maă éca și Poporul :

«In viéta fiind, binefacerile făcute de dinsul, mărirea națională intemeiată de dinsul, fură înveluite în oprobru de stupiditatea invidiosă, incapabile a pricepe și a priimi în anima ei strîmtă marele acte alle lui Cuza-Vodă; mortu fiind, în fața cadavrului său care ne sfătie anima de durere, se anuncie veselie publice spre serbare dilei de 10 Maiu.

«Nu accusăm pre nimini; déra constatăm cu dușere că fatalitatea a făcută ca elu să moră tocmai în momentele cându necessitatea de libătuni se manifestase.

«Cu tôte acestea, ori-câtă de crudă acesta fatalitate, ea însăși n'a putut ascunde unu simțiment de compătimire la durerea publică, lăsându să se exprime, preste veselie oficiale, privirile melancolice alle unu ceru înorât în intréga di de 10 Maiu.»

Si ca încoronarea tutora mai vine și Diua ce apare năoptea să ne mai spue următoarele :

«Domnitorul Românilor, care'si iubescă atâtă de multă tără Sea, nu poate fi animatul de cătă de celle mai bune sentimente pentru dânsa.»

Ce nevoie mai avea Diua să ne mai spue d'alde astea, parcă nu s'a convinsu totă lumea de acesta nestramata iubire !

Acesta este revista nôstră diaristică. Déca vă place, vă vomu mai da și altă dată.

SOACĂTULU PRUSACU

Ajă în tără strămoșescă,

Socătulu prusacu,

Ca juvină jidovescă

Ne suge pe placu.

Ală său soiul de piazza rea,

Tără impănată,

Si, ca ráie neagă-reă,

Totul ne-a secată.

Vrătă și unu milionu,

De bănuț română

Pentru expoziționă,

Lău lău căpcăună.

Haide mai frate Române,

Scol' nu maă dormi,

Căci de bunuri chiară străbune

Te va jefui.

Vedi' tăi tără și moșia

Cumă se jefuescă,

Căci de colo din Prusia

Ajă ită poruncescă.

Scol' deșteptă-te Române,

Nu maă dormita,

Căci moșiele străbune,

Se voru licita.

Dreptul tău éru se va vinde

Maine la mezată,

Căci aşa astă-dă pretinde

Omul decorat.

Susă cu glasută, maă Române,

N

Copiii dracului și-a ales bine jucăria! Déră ce folosu, căci tipetele loru paru surde, tocsinul e fără resunetă, din caușa sugrumătorilor! Credemă că copii nu voru înceta de a lovi tocsinul pénă nu va sparge înămiela sugrumatului.

Origina și introducerea băteloră la noi! Să nu vă scandalizați, căci este emblema Germaniei: NIHIL SINE BÂTA!...

—Dragul mami, silesc-te de te 'nsoră să ieși și ce-va zestre, ca să ne mai cărimu luncul! Ti-am și găsitu nă ciupercă de mirésă. Ia-î zestre, s'apoî o vomu da pe bete... după nă lună.